

Sygn. akt V KK 574/18

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 20 grudnia 2018 r.

sprawy **K. R.**,

z powodu kasacji wniesionej przez pełnomocnika opiekuna prawnego skazanego ubezwłasnowolnionego całkowicie,

od wyroku Sądu Apelacyjnego [...]

z dnia 6 kwietnia 2018 r., sygn. akt II AKa [...],

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w J.

z dnia 28 listopada 2017 roku, sygn. III K [...],

postanowił:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. zwolnić skazanego K. R. od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w J. wyrokiem z dnia 28 listopada 2017 r. w sprawie III K [...] uznał m.in. K. R. za winnego popełnienia czynu stanowiącego przestępstwo z art. 280 § 1 k.k., za co wymierzył K. R. karę 4 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz czynu stanowiącego przestępstwo z art. 190 § 1 k.k., za to wymierzył mu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. Sąd Okręgowy wymierzył oskarżonemu karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Po rozpoznaniu apelacji oskarżonego Sąd Apelacyjny [...] wyrokiem z dnia 6 kwietnia 2018 r., sygn. II AKa [...], utrzymał w mocy w stosunku do K. R. wyrok

Sądu Okręgowego w J..

Od tego prawomocnego wyroku kasację na korzyść skazanego wniośł pełnomocnik opiekuna prawnego skazanego K. R. – D. W.. kasacji zarzucono:

1. rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa procesowego tj. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zw. z art. 200 § 1 i art. 410 k.p.k. polegające na dokonaniu nieprawidłowej kontroli odwoławczej i nienależytym rozważeniu zarzutu wskazanego w pkt. 1 apelacji pełnomocnika opiekuna prawnego, w którym to zarzucono wyrokowi Sądu I instancji dowolną i wybiórczą ocenę opinii sądowo- psychiatrycznej z dnia 21 listopada 2016 r. wydanej przez biegłych psychiatrów R. B. i K. K., a w konsekwencji uznanie, że opinia ta nie posiada waloru dowodowego;

2. rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa procesowego tj. art. 201 k.p.k. polegające na oddaleniu powołanego w apelacji wniosku dowodowego o dopuszczenie i przeprowadzenie w postępowaniu odwoławczym dowodu z opinii sporządzonej przez biegłych psychiatrów z Instytutu Psychiatrii i Neurologii w W. celem ustalenia czy K. R. miał *tempore criminis* wyłączoną lub w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozpoznania znaczenia swojego czynu i kierowania swoim postępowaniem, podczas gdy w sprawie wydane zostały dwie sprzeczne we wnioskach opinie biegłych dotyczące stanu psychicznego K. R. w czasie popełnionego czynu, co uzasadniało powołanie trzeciego zespołu biegłych, który na podstawie całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego (w tym wcześniejszych opinii) wydałby opinię o stanie psychicznym skazanego *tempore criminis*.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniośł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu [...] do ponownego rozpoznania.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator wniośł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym.

Po pierwsze zauważyć należy, że wbrew twierdzeniom skarżącego kontrola odwoławcza Sądu Apelacyjnego w zakresie oceny opinii sądowo-psychiatrycznej

wydanej przez biegłych psychiatrów R. B. i K. K., była zgodna ze standardami wynikającymi z art. 433 § 2 i art. 457 § 3 k.p.k. W pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku (s. 14-15) Sąd Apelacyjny wskazał powody, dla których stanowisko Sądu Okręgowego pomijające twierdzenia zawarte w przywołanej opinii uznał za poprawne. Wskazał tam m.in. na to, że rzeczne biegłe w pisemnej informacji z badania oskarżonego z 26 października 2016 r., nie podały wyników prowadzonego z oskarżonym wywiadu, nie odnotowały swoich spostrzeżeń co do jego stanu, stawiając jednak kategoryczne tezy w zakresie diagnozy. Podobnie opinia z 21 listopada 2016 r., nie zawiera informacji na temat wyników badania oskarżonego przez te biegłe. Opinia stwierdzająca wyłączenie poczytalności oskarżonego *tempore criminis* oparta została głównie na treści wyjaśnień oskarżonego oraz informacjach pochodzących od opiekuna prawnego oskarżonego. Sąd Apelacyjny trafnie zauważył też, że skarżący nie postawił w apelacji żadnych zarzutów co do wartości opinii biegłych J. K., M. P. i P. R.-Ś., która stała się podstawą ustalenia, że oskarżony był w czasie czynu poczytalny. Stanowisko Sądu Apelacyjnego odmawiające zasadności zarzutom apelacji dotyczącym przedmiotowej opinii psychiatrycznej jest w ocenie Sądu Najwyższego zasadne, zgodne z dyrektywami oceny dowodów określonymi w art. 7 k.p.k. Co nie mniej istotne, stanowisko to zostało przedstawione w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku w sposób jasny, logiczny, wszechstronnie i wnikliwie przedstawiający kwestionowane zagadnienie, zostało też uzasadnione przekonująco z odwołaniem się do konkretnych okoliczności sprawy. Nie można mieć wątpliwości, że kontrola odwoławcza Sądu Apelacyjnego w zakresie zarzutu 1a apelacji pełnomocnika opiekuna prawnego była dostatecznie wnikliwa i rzeczowa, zgodna z wymaganiami art. 433 § 2 i art. 457 § 3 k.p.k.

Po drugie, nie powinno dziwić skarżącego, że Sąd Apelacyjny uznając dokonaną przez Sąd Okręgowy ocenę opinii biegłych psychiatrów za poprawną, nie widział potrzeby powołania w sprawie trzeciego zespołu biegłych psychiatrów, oddalił zatem zgłoszone w apelacji wnioski dowodowe. O tym, że Sąd Apelacyjny akceptuje stanowisko Sądu Okręgowego opierające się na opinii biegłych z [...] Szpitala dla Nerwowo i Psychicznie Chorych w L., napisano na s. 16 i n. uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Także tam przedstawiono obszernie i wnikliwie

powody, dla których Sąd Apelacyjny uznał za trafne stanowisko Sądu Okręgowego, uznające opinię tych biegłych za wiarygodną – w szczególności zwrócono uwagę na poprawny warsztat opracowania opinii oraz oparcie jej na obserwacji psychiatrycznej. Skoro dla Sądu Apelacyjnego opinia tych biegłych nie była niepełna, niejasna, czy wewnętrznie sprzeczna, nie można dopatrzeć się w decyzji o oddaleniu wniosku dowodowego o zasięgnięcie kolejnej opinii biegłych naruszenia art. 170 k.p.k., czy art. 201 k.p.k.

Z powyższych powodów zasadne okazało się oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.